Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 27. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 8, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 8-го ЛЮТОГО 1997 р. Ч. 27. РІК CIV.

Підприємці нарікають на Верховну Раду

Київ. — Леонід Кучма перевів нараду з Радою працедавців та товаровиробників при Президентові України. Учасники наради проаналізували проєкти законів з реформування податкової системи та фінансово-грошових відносин, які Кабінет Міністрів подав до Верховної Ради. Доповідачі висловили стурбованість, що ухвалення вкрай потрібних законопроєктів у кращому випадку буде затягувати-ся, а в гіршому є загроза його бльокування й несхвалення.

Причиною є, на думку учасників, руйнуюче становище лівих фракцій Верховної Ради, мотивом яких є демагогічно-популістські заходи розпочатої передвиборчої кампанії. Необґрунтованими і хибними є твердження, що нова податкова система приведе до зменшення надходження фінансів до бюджету. Не вплинуть на взаємостосунки з бюджетом і зміни до закону про податок на додану вартість і прибуток. Затягування з ухваленням бюджету є небезпечним, тому, на думку учасників наради, потрібно вдатися до рішучих дій і використати можливі політично-правні шляхи для переконання свідомої частини депутатів у якнайшвидшому ухваленні нового податкового законодавства, а відтак і бюджету.

Президент України зазначив, що в багатьох країнах однією з причин розпуску парламенту є його неспроможність ухвалити державний бюджет. Важливим є те, щоб праця над бюджетом та проєктами законів, які причетні до його формування, йшла паралельно. На думку учасників дискусії, у цій ситуації більш чітким та визначеним має бути становище Уряду.

Світовий банк виділяє Україні фінанси

Львів (УНІАР—ІМА-прес). — На ім'я міністра фінансів України Валентина Короневського надійшов лист від виконуючого обов'язки керівника 4-го регіонального управління (Европа і Середня Азія) Світового банку Вафика Грейса.

В листі говориться про надання позики в розмірі 17 млн. дол. на виконання проєкту розвитку житлового господарства України, а також про підписання угоди про фінансування житлового будівництва у Львові, Харкові та Одесі. Фінансування почнеться 19-го березня цього року.

Львівська влада має намір спрямувати фінанси, що виділяються, на завершення будівництва мікрорайону "Лисиничі" та утворення відповідної інфраструктури.

Президент Л. Кучма зустрівся з парляментаристами

Київ. — Президент України зустрівся з керівниками парляментарних фракцій і груп. Відбулася змістовна розмова з найактуальніших соціяльно-економічних та політичних питань, які має розглянути теперішня сесія Верховної Ради України. Основну увагу було звернено на прийняття державного бюджету 1997 року та законопроєктів щодо реформи податкової системи.

Президент підкреслив, що він не підпише нереальний бюджет і закликав депутатів піднятися від популістських передвиборних гасел при розгляді та прийнятті головного економічного закону України. Керівники фракцій та груп парляменту погодилися, що має бути розумною видаткова частина нового бюджету, скасовані надмірні пільги та соціяльні виплати. Висловлено думку про необхідність вдосконалення поданих до парляменту податкових законопроєктів та відзначено працю в Узгоджувальній комісії представників Верховної Ради та Уряду з цих питань.

Обговорювалося також питання щодо кандидатури голови управління Національного Банку України Віктора Ющенка. Президент вважає, що в сьогоднішній ситуації зміна голови управління цієї установи може негативно вплинути на стан і функціонування фінансової системи в державі. Л. Кучма звернувся до керівників депутатських фракцій і груп з проханням підтримати його та Уряд у вирішенні цього питання. Разом з тим, Президент висловив зауваження щодо діяльности Національного Банку України та звернув увагу парляментаристів на потрібність прийняття про нього досконалого закону.

Видали провокаційну заяву

Київ. — Загальновідомо про те, як Росія "прагне" жити в мирі і злагоді з Україною. Ще одним підтвердженням того, що насправді стоїть за медовими словами "старшого брата", є провокаційна заява пресового центру Чорноморської фльоти.

У зв'язку з висловленим на пресконференції в Севастополі колишнім командувачем Військово-морськими силами України, а тепер депутатом Верховної Ради України Борисом Кожиним побажанням, щоб чорноморці швидше визначилися, "якій державі вони служать", згаданий прес-центр поінформував, що офіцери, мічмани і військовики надзвичайної служби Чорноморської фльоти давно визначилися. "Тому всі спроби малоросійського фльотоводця виступити в ролі агітатора марні", — зазначається в заяві згаданого пресового центру, яку без коментарів подали пресові українські агенції УНІАР та ІМА-прес.

Міліція спроможна захистити всіх

Київ. — "Наша міліція спроможна захистити і своїх співгромадян і гостей України", — сказав під час зустрічі з акредитованими в Україні керівниками дипломатичних місій міністер внутрішніх справ України генерал-полковник Юрій Кравченко.

За словами міністра, сьогодні працівники міліції України готові активно співпрацювати з працівниками правоохоронних органів усіх країн. Виходячи із зовнішньо-політичної стратегії України, Міністерство Внутрішніх Справ України змішнює співпрацю з Інтерпольом, низкою струкур Ради Европи та ООН.

Міністер поінформував дипломатів про виконання цільових акцій, спрямованих на вирішення криміногенної ситуації в Україні.

Керівники дипломатичних місій підтвердили, що порівняні, наприклад, з 1991 роком в Україні відчутно зменшився рівень вуличної злочинности, скоротився незаконний обіг наркотиків, більш рішучою є боротьба зі злочинністю взагалі.

ЗАГИНУЛИ 349,000 ОСІБ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ

Львів. — Як повідомила львівська газета "Експрес", за останні п'ять років від різних невиробничих нещасних випадків в Україні загинули 349, 000 осіб. Серед них 31,000 були вбиті, 40,000 — померли від отруєння алкоголем. Зафіксовано 63, 000 самогубств, 54,000 випадків смерти в дорожньо-транспортових випадках.

Український корабель прибув до Канади

Галіфакс, Канада (УНІАР). — В суботу, 1-го лютого, до канадського порту прибув український науково-дослідний корабель Міністерства Охорони Довкілля та Ядерної Безпеки України.

Корабель здійснює рейс у рамках міжнарод-ного проєкту "FASTEX" — складової частини европейської програми "Довкілля і клімат", яка передбачає експериментальні та теоретичні дослідження атмосферних фронтів і траєкторій циклонів над Атлантичним океаном.

Полагодивши поточні справи та поповнивши резерви води і продуктів, у лютому корабель продовжить розпочаті в січні дослідження в Атлантичному океані. Програма має на меті підвищити точність прогнозувань атмосферних та космічних явищ.

Міністер охорони довкілля і ядерної безпеки України Юрій Костенко звернувся до української громади в Канаді з проханням посприяти українським фахівцям полагодити необхідні справи і дозволив скористатися кораблем для доставки в Україну гуманітарної допомоги.

Президент України зустрівся з головами міських і районних рад Криму

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 4-го лютого, відбулася зустріч Президента України Леоніда Кучми з головами міських і районних рад Автономної Республіки Крим, а також з керівниками районних державних адміністрацій автономії.

Представники місцевих влад Криму поінформували Л. Кучму про ситуацію на півострові та висловили своє бачення причин політичної нестабільности в регіоні. Голова Євпаторійської Міської Ради Андрій Даниленко наголосив, що в Автономній Республіці Крим цілком втрачено керованість народно-господарським комплексом, відсутня будь-яка дисципліна. І все це, на його думку, через безперервні суперечки між кримським парляментом і урядом та через зруйнування кадрової вертикалі виконавчої влади.

(Закінчення на стор. 3)

Однією рукою амнестують, а другою — вбивають

Москва. — Група депутатів Державної думи Російської Федерації запропонувала проєкт резолюції, яка передбачає амнестію для всіх учасників російсько-чеченської війни — для росіян і чеченців.

Коли журналісти запитали Владіміра Зоріна, голову думської комісії у справах національностей, чи стосуватиметься амнестія нового президента Чечні Асляна Масхадова і таких прославлених бойових командирів, як Шаміль Басаєв, Сальман Радуєв та інші, то він сказав, що „проєкт амнестії не має персонального характеру і буде заторкувати всі форми бойових дій".

А тим часом в самій Чечні триває облава на групу російських терористів, які у вівторок, 4-го лютого, здійснили атентат на віцепрезидента Чечні Вагі Арсанова. За щасливим збігом обставин В. Арсанов залишився живий, однак чеченська служба безпеки є певна, що треба очікувати цілої низки ретельно запляно-ваних в Москві терористичних акцій, зокрема атентатів на Зелімхана Яндарбієва і Ш. Басаєва. Арбі Русланов, дорадник чеченського віцепрезидента, сказав у розмові з журналістами, що „росіяни мають намір спровокувати збройний конфлікт між прихильниками А. Масхадова, З. Яндербієва і Ш. Басаєва".

В. Черномирдін перебуває у Вашінґтоні

Вашінґтон. — До столиці ЗСА на дводенні офіційні відвідини минулого четверга, 6-го лютого, прибув російський прем'єр-міністер Віктор Черномирдін. Головним завданням його відвідин — це засідання Гор-Черномирдін комісії, котра їх відбуває щопівроку та включає комітети на висоті кабінетів міністрів з ділянок науки, технології та економіки і бажання оживити, перервані хворобою російського президента Боріса Єльцина, взаємовідносини між ЗСА і Росією.

В. Черномирдін сказав репортерам засобів масової інформації, що запляновна вершинна зустріч між президентами Биллом Клінтоном і Б. Єльциним відбудеться в другій половині березня. Американські офіційні чинники одначе завважують, що точної дати і місця відбуття згаданої конференції покищо не призначено. Первісно Б. Єльцин мав прибути до Вашінґтону, але з уваги на його стан здоров'я американці погодились їхати до Москви або до іншого місця в Европі. Російський прем'єр міністер підкреслив, що згадана вершинна конференція обидвох президентів є „дуже важливою" для вирішення чи радше полагодження деяких спірних питань — збільшення членів-країн НАТО та невдоволення Росії з цього приводу, а також справу безпеки Европи.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВИРІШУЮТЬ ПРОБЛЕМИ МОРСЬКИХ ПОРТІВ

ОДЕСА. — Проблеми і перспективи розвитку порту "Южний" та спорудження нових українських портів обговорено під час зустрічі голови Одеської обласної державної адміністрації Руслана Боделана з керівниками головного управління архітектури области. Учасники зустрічі зазначили, що проєкт розвитку нафтового і зернового терміналів, підготований 1995 року, вимагає удосконалення і це можна зробити за допомогою потенційних інвесторів. Але спочатку необхідно ретельно вивчити вантажопотік та дотримання правил екологічної безпеки. На думку Р. Боделана, порти України не повинні слугувати для зберігання вантажів інших країн, а для перевезення українських товарів необхідно будувати нові порти і завершити реконструкцію порту "Южний".

МІЛІЦІЇ ДОПОМАГАЮТЬ ГРОМАДСЬКІ ФОРМУВАННЯ

ВІННИЦЯ. — Тут з участю міністра внутрішніх справ України Юрія Кравченка відбулася обласна нарада дільничних інспекторів міліції, присвячена взаємодії міліції з населенням. Міністра поінформували, що в області створено 858 загонів охорони громадського порядку, відновлюють працю товариські суди, народні дружини, працює 390 громадських пунктів охорони порядку. За допомогою громадських формувань минулого року розкрито 700 злочинів. Учасники наради ствердили необхідність активізувати боротьбу зі злочинністю в кожному населеному пункті области. На нараді ухвалено звернення до Верховної Ради України із закликом ухвалити закони, які встановили б статус громадських формувань, поширили б права дільничних інспекторів та визначили б міру відповідальности керівників державних підприємств і установ.

ЗУСТРІЧІ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ДОНОРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

КИЇВ. — Перший віцепрем'єр-міністер Василь Дурдинець прийняв одного з керівників Европейського банку реконструкції і розвитку Йоахіма Янке та новопризначеного директора української групи цього банку Джузуе Тонаку. Під час зустрічі йшлося про підготову до проведення в травні 1998 року у Києві щорічних зборів Ради керівників Европейського банку. За словами В. Дурдинця, українська сторона працює над пляном виконання меморандуму між Урядом України і Европейським банком щодо проведення зборів. Проаналізовано хід виконання спільних проєктів в галузі енергетики та фінансове забезпечення збалансованої ефективної праці енергетичного комплексу України. Голова Фонду Державного Майна України Юрій Єхануров зустрівся з представниками міжнародних донорських організацій, з якими обговорив приватизаційні процеси в Україні. У зустрічі взяли учсть представники Світового банку, Міжнародного валютного фонду, Американської агенції міжнародного розвитку, представники кількох амбасад і інших організацій.

Г.ОМЕЛЬЧЕНКО ЗУСТРІВСЯ З ЧЛЕНОМ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ РОЗВІДКИ ЗСА

КИЇВ. — Голова парляментарної Комісії з питань боротьби зі злочинністю Григорій Омельченко зустрівся з членом Національної ради розвідки ЗСА Джорджем Колтом. Під час зустрічі обговорено шляхи підвищення ефективности взаємодії правоохоронних органів двох країн у боротьбі з міжнародною організованою злочинністю. Г. Омельченко зазначив, що американські правоохоронні відомства зігнорували прохання Генеральної прокуратури України про надання правної допомоги з метою розслідування конкретних кримінальних справ. У свою чергу Дж. Колт поінформував, що керівники ЗСА занепокоєні високим рівнем корупції в Україні. Обговорено також питання про створення в Україні національного бюра розслідування.

МІНІСТЕР ГОТОВИЙ ДОПОМОГТИ

ЛУГАНСЬКЕ. — Міністер вугільної промисловости України Юрій Русанцов відвідав шахти Луганщини і поінформував, що "Уряд готовий допомогти гірникам у налагодженні нормальної праці шахт, які видобувають вугілля". Міністер ознайомився із ситуацією на підприємствах виробничих об'єднань "Лисичанськвугілля" та "Стахановвугілля".

О.МОРОЗ ТА О.ТКАЧЕНКО ВІДВІДАЛИ КІРОВОГРАДЩИНУ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ. — Робочу візиту до Кіровоградщини здійснили голова Верховної Ради України Олександер Мороз та його перший заступник Олександер Ткаченко. Вони ознайомилися з виробничим процесом на олександрійському заводі "Автоштамп", відвідали науково-виробниче об'єднання "Етал" та провели нараду з головами міських і районних рад области. У нараді також взяли участь директори підприємств, організацій і установ.

РОЗПОДІЛ ЗЕМЛІ ЗАВЕРШУЄТЬСЯ

КИЇВ. — Голова Державного комітету з питань земельної реформи Леонід Новаковський під час зустрічі з журналістами розповів про хід оцінки земель у населених пунктах. За його словами, у 75 відсотках колгоспів більшого паювання землі і 2 млн. 810,000 громадян отримали сертифікати на володіння землею. Розподіл земель в Україні має завершитися до кінця цього року. Сьогодні фермери працюють на 0.8 млн. гектарів угідь, а до кінця року передбачається передати під фермерські господарства 38 млн. га, що становить 64 відсотки земельних угідь України.

КОНФЕРЕНЦІЯ З ПИТАНЬ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

ПОЛТАВА. — Тув відбулася міжнародна конференція "Управління та розвиток агробизнесу, фінансування, кредити і технологія агробіржі", організована Комісією Верховної Ради з питань агропромислового комплексу, Американською агенцією міжнародного розвитку і Громадською спілкою зовнішньоекономічних зв'язків ЗСА. Головним питанням конференції було визначити причини, чому український агрокомплекс обминають закордонні інвестори. Учасники конференції відзначили, що незабаром у свідомості багатьох людей настане злам усталених стереотипів щодо господарювання на землі. Американська сторона пообіцяла подбати про надання певної допомоги.

Президент Приватного Банку України відвідав УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Ще не присохла друкарська фарба на „Свободі" із 25-го січня, де ми писали за „Файненшал Таймс" про комерційний розцвіт Дніпропетровського, як зовсім несподівано предсідника Українського Народного Союзу Уляну Дячук відвідав із своїми американськими водіями по Ню Йорку президент Приватного Банку у Дніпропетровському 33-літній Сергій Тигіпко, і ми могли провести з ним коротку розмову.

С. Тиґіпко

С. Тигіпко із своїм заступником, якого ми не мали нагоди пізнати, прихали до Ню Йорку на дводенну конференцію-семінар, зорганізований спільно Американським інститутом конференцій і Юрофорумом на тему інвестицій українсько-північноамериканських.

Семінар, що відбувався в Ню Йорку в днях 29-го і 30-го січня мав широко закроєну програму і викликав таке зацікавлення, що заля нарад була вщерть переповнена. Участь брали представники комерційно-банкового світу ЗСА, Канади і України. На жаль як інформують нас учасники, з України не прибули на наради Віктор Пинзеник, віцепрем'єр з питань економіки, і Роман Шпек, голова Агенції для відбудови та розвитку. В загальному українська делеґація складалася із п'яти осіб, а у відкритті семінару взяв участь амбасадор України у Вашінґтоні д-р Юрій Щербак, який і привітав присутніх.

С. Тигіпко вперше відвідував ЗСА і Ню Йорк,

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ одна з найбільш відомих у світі американських фільмових зірок Елізабет Тейлор за два тижні має відбути складну операцію мозку. Речник Е. Тайлор сказав, що операцію, в якій лікарі усунуть з мозку незлоякісний наріст, запляновано на понеділок, 17-го лютого, а лікарі сподіються скорого і повного її видужання. Сама ж акторка знаходиться в доброму настрої та має в пляні до часу операції займатися нормальним життям, включно із святкуванням у неділю, 16-го лютого, своїх 65-их уродин, з яких увесь прихід призначений на лікування хворих на АІДС.

У СВІТІ

ХОЧ НА ЗОВНІ ВИГЛЯДАЄ, що опозиція своєю 78-денною конфронтацією з президентом Слободяном Мілошевічем таки стала переможцем, то криза, котра сколихнула Сербією на думку аналітиків ще далеко не закінчилась. Опозиція, котра здобула управління 14-ма більшими містами країни і хоче відібрати влад від С. Мілошевича — ще покищо не має жодної уяви про те, як їх країні бути дальше та як їм вийти з існуючого політичного та економічного розкладу. Поки політики країни шукають шляхів, то пересічний громадянин хоче керівника держави зі залізною рукою, котрий навів би в країні лад і дав людям працю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Найважливішого не доглянули

Саме так можна сказати про проблему, котру у вівторок, 4-го лютого, у своєму виступі про стан країни, перед Конґресом, Урядом, дипломатичним корпусом, американським народом і цілим світом, на світло денне витягнув із глибин зарозумілого і нездорового самохвальства президент Билл Клінтон —браку достатньої освіти американської дітвори та молоді. Хоч два його попередники, Роналд Реґен і Джордж Буш, також намагалися всілякими новотворчими програмами експертів зрушити та спрямувати на правильний шлях цю проблему, та їм того не вдалося знійснити, бо їхні співробітники не приділяли тому належної уваги. Політичні проблеми світу в той час були важливішими і тяжіли на плечах ЗСА та її провідників, а про те, що творить здорову і зрілу майбутність, не було кому турбуватися. Ба що більше— ніхто з „провідників народу" не мав часу навіть на те, щоб поцікавитися тією проблемою, коли про її тривожну долю били на сполох інші — педагоги та виховники. Все завжди збувалося тим, що немає грошей, але ніхто не приглянувся серйозно, в чому суть справи.

З року на рік державні та місцеві бюрократи в ім'я новаторства видавали великі суми грошей тільки на те, щоб заповнити рубрики витрат на освітні уліпшення.

Коли ж останнім часом статистичні дані почали крикливими фактами звертати увагу на відсталість американської дітвори і молоді від їхніх однолітків в інших країнах, то проблема американської освіти стала актуальною на всіх щаблях бюрократичної урядової державної драбини. Тоді питанням освіти почали цікавитися не тільки ті, що пов'язані в той чи інший спосіб з процесом виховання чи шкільництва в загальному, але також і ті, що очолюють великі фірми і компанії, бо до них твердим кроком реальности почала наближатися ця проблема — у формі браку відповідно освіченого працівника. Тільки тоді зчинився рух і тривожно задзеленчали телефони різних установ, державних урядових аґенцій, підприємств, корпорацій, псевдоосвітніх експерементальних бюр, приватних та урядових експертів, і всі шукали швидкої розв'язки для ситуації, спричиненої роками байдужности, незацікавлення та цілковитою невідповідальністю перед майбутнім.

Опинившись у такому становищі, ЗСА та її більш відповідальні керівники почали шукати можливостей, щоб зупинити цей нищівний процес занепаду освіти в країні, котра має претенсії бути прикладом до наслідування для інших. Негайної розв'язки ніхто не зможе знайти, але спільними силами досвідчених педагогів і виховників можна пробувати завернути негативний процес і спрямувати його у більш корисне русло. Тому й не дивно, що президент Б. Клінтон саме освіту вибрав за найголовнішу точку свого виступу у звітуванні перед Конґресом про стан країни. У своєму одногодинному виступі Президент з ентузіязмом вираховував здобутки свого урядування піс час першої каденції у різних ділянках громадського, політичного та економічного секторах життя країни і з таким же ентузіязмом накреслював пляни про підготову до зустрічі XXI сторіччя в часі своєї другої каденції. Все ж таки справі освіти дітвори і молоді в країні, проблемам невідповідного рівня навчання та пропозиціям можливих поліпшень він присвятив велику частину свого виступу.

Якою занедбаною мусить бути справа освіти в країні, коли Президент з відчутним смутком в голосі подає статистику про те, що сьогодні 40 відсотків восьмирічних дітей в країні неспроможні читати на відповідному для їхнього віку рівні.

У цьому хаосі нинішнього модерного технологічного світу, ця передова держава, Америка, допустилася такого гріха перед маєстатом майбуття своєї країни і незуміла доглянути найважливішого — спроможности дітвори і молоді бути готовими до зустрічі XXI сторіччя та його вимог у всіх ділянках освіти — цієї сукупности знань, здобутих у процесі навчання.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Дора Рак

НОВІ ЗАВДАННЯ ЛЬВІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

З радістю сприймається кожну позитивну вістку з України, головно тими, що духово не розлучилися з рідним краєм. Коли ж добрі новини ще й із рідного міста, то забувається віддаль просторів і півстоліття часу, а тамтешні події стають справді близькими. Тому то й недавня зустріч із студентом Львівського Державного Університету ім. Івана Франка (моєї Альма Матер) і його інформації про усучаснення програм мали особливе значення, і ними варто поділитися.

Достойний віком

Достойний віком Львівський Університет, заснований в 1784 році цісарем Австрії Йосифом II, дістав пізніше назву імени цісаря Франця I (1817), опісля — імени Яна Казімєжа, з польськими професорами і мовою (1919-1939), поки став як належало — українським державним університетом, центром науки на цілу Галичину. Між численними факультетами популярним був (перед війною) серед українського студентства факультет права і політичних наук, бо не було обмежень вступу, а свобода студій дозволяла на побічну заробітну працю (щоб оплатити студії і прожиток) або й доїздити періодично „із провінції" для зібрання підписів на індексі, і вивчати матеріял до іспитів із „сприптів". Правничі студії, чотирилітні, включали низку дисциплін, бо крім цивільного, карного і адміністраційного права, історії і філософії права, предметами були міжнародне і політичне право, соціологія, економічні науки, статистика.

Диплом закінчених студій з додатковим збірним іспитом давав титул доктора прав (всі тодішні адвокати його вживали), а після реформи в 1932 році прийшов титул „маґістер юріс", який вживали правники (і привезли його на еміґрацію). Природно, залишилось із них лиш декілька „вісімдесятлітників". (За американським звичаєм і етикетою назви „маґістер" або доктор філософії і ін., як титулу — не вживаєтсья). Це коротка пригадка про минуле факультету, щоб сполучити із сучасним.

Нові часи

Зміна в юридичнім факультеті ЛДУ сталася в 1991 році, коли заплянововано відкриття катедри міжнародного права для спеціялізації, і яка в 1992 році увійшла складовою частиною до факультету міжнародних відносин, після узгіднення з Міністерством Освіти України. Катедру очолив проф. Василь Репецький, а завданням її є вишколити юриста-міжнародника, тобто, на його думку, поєднати спеціяліста в галузі трьох мов і юриста на рівні з випускниками юридичного факультету. Підготова висококваліфікованих спеціялістів дасть викладачів із ступнями кандидатів або докторів наук. Набір студентів навеликий, а вимоги високі, щоб саме довести до кандидатських і докторських дисертацій. Покищо є брак навчальних посібників, тож в пляні є видання підручників з міжнародного права, публічного і приватного. Чотирирічна катедра на добрій дорозі, щоб дати державі вишколених майбутніх українських дипломатів.

Про факультет міжнародних відносин ЛДУ розповідав з великим ентузіязмом студент Тарас Притула, який перебував в ЗСА, відвідуючи протягом чотирьох місяців Організацію Об'єднаних Націй в Ню Йорку і докладно знайомлячись безпосередньо з працею цього міжнародного центру. Будучи тут саме в часі 51-ої сесії Генеральної асамблеї і її шістьох головних комітетів, обсервував процедуру нарад, слухав опінії делеґатів різних держав і дискусії дипломатів, відвідав Українську Місію при ООН.

Його перебування в ЗСА забезпечила д-р Христина Дурбак (це вже другий студент із цього факультету) даючи йому „інтершип" у своїй організації „Світова Передача Інформацій", а її співробітники втаємничили Тараса у всі ходи Організації Об'єднаних Націй, як і в систему асоційованих недержавних організацій (НДЖО). Для інформації тутешньої громади Т. Притула написав історію факультету міжнародних відносин, що свідчить про поступ у галузі гуманістичних наук в Україні.

Ось він пише: „Із здобуттям незалежности Української Держави, з становленням і зміцненням її політичних та господарських зв'язків із зарубіжжям виникає потреба у висококваліфікованих спеціялістах з проблем зовнішньої політики, міжнародного і гуманітарного права, зовнішньоекономічних зв'язків, захисту навколишнього середовища, міжнародної інформатики та інформації для діяльности в державних установах України та за кордоном, міжнародних організаціях, навчальних і науково-дослідних закладах, державних і приватних підприємствах.

З метою вдосконалення структури підготови спеціялістів з вищою освітою і враховуючи пропозиції нашого університету, Міністерство Вищої і Середньої Освіти України дало наказ ч. 10 від 14-го січня 1992 року про відкриття у Львівському Державному Університеті ім. Івана Франка факультету міжнародних відносин (спеціяльности — міжнародні відносини і міжнародні економічні відносини).

З відкриттям факультету було відкрито дві катедри: політичної географії та країнознавства, і катедру міжнародного права, яку передано зі структури юридичного факультету. У 1994 році засновано катедру міжнародних економічних відносин. А вже з жовтня 1995 року створено власну катедру іноземних мов.

На факультеті працюють провідні професори та доценти університету. До читання фундаментальних та спеціяльних курсів залучують учених науково-дослідних установ Львова, працівників Міністерства Закордонних Справ, дипломатичних представництв і місій, викладачів університетів ЗСА, Канади, Німеччини, Польщі, Швеції та інших країн, які забезпечують міцну теоретичну підготову". (Це вибране головне із довшої статті, яке вказує на сучасне наставлення університету).

„Молода Дипломатія"

Львівський студент ще й інформував про відкриття центру „Молода Дипломатія" у 1995 році при факультеті, метою якої „стало налагодження і пожвавлення молодіжних контактів у сферах міжнародних відносин, науки, освіти та культури як в Україні, так і за її межами, виходячи з принципів демократії, гуманізму та пріоритету загальнолюдських цінностей". Студенти, члени цієї організації, беруть участь у різних конференціях міжнародного характеру, як от у Відні, у Віденській моделі ООН, слухали лекції в Університеті Фрайбурґу про фунціонування Европейського Союзу, відвідали Европейський парлямент в Страсбурзі, а окремі приїздять до Америки.

Доказом серйозности студентів факультету є видання вісника „Молода Дипломатія" міжнародного напрямку. Ці нові почини університету та студентської молоді справді заслуговують на якнайширшу підтримку (поки устабілізуються економічні відносини України) — академічними матеріялами-підручниками (анґл. мовою), стипендіями (бо в краю брак грошей на них), спонзорством на виїзди за кордон (до університетів, на конференції), і т. п. Колишні студенти передвоєнного Львівського Університету, а головно із юридичного факультету, могли б започаткувати на еміґрації товариство „Приятелів ЛДУ" і помогти у нових завданнях для добра відновленої української держави.

Адреса: Україна, Львів –290602, вул. Університетська 1, ЛДУ ім. Івана Франка, факультет міжнародних відносин Центр „Молода Дипломатія" — тел.: (0322) 72–79–73, факс: (0322) 72–36–76 e-mail: ptm(a)franko.lviv.ua yd(a)lion.lviv.ua

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, що бачать і чують

Постійно чується стару мудрість, що коли „очі не бачать, серце не болить", а тим разом мені дуже хочеться писати власне про те, що бачиться та чується щоденно, бо саме воно дуже болить, а як не болить безпосередньо, то каже застановитися поважно і дійти до якогось висновку.

Поштовх до того дав мені вечір, 4-го лютого, в якому стали перед очі дві важливі події та їхня інтерпретація теле- та радіожурналістами. Це був вечір, в якому новопереобраний президент ЗСА Билл Клінтон виголошував свою щорічну „тронну мову", на яку чекають усі політики та громадяни, щоб довідатися, які пляни він пропонує щодо держави та як вони будуть впливати на життя усіх її мешканців. Дивним збігом обставин того самого дня запало, нарешті, рішення другого судового процесу О. Джей Симпсона, що від двох з половиною років займає чільне місце у всіх засобах масової інформації.

Мені не хотілося вірити власним очам та вухам, коли вечірні новинки телевізії поважного каналу Ей-Бі-Сі розпочалися не від щойно закінченої промови Президента перед маєстатом членів обидвох палат, а від одіозного вироку для О. Джей Симпсона — заплатити 8 і півмільйона долярів відшкодування родині вбитого Ґолдмана. Із годинником в руках я ствердила, що на цю тему, включно із коментарями психологів, говорили цілих п'ятнадцять хвилин, а щойно після того згадали коротко про промову Президента ЗСА, яка торкалася майже в цілому його плянів на так пекучу тему покращання освіти дітвори та молоді, а також засобам подолання проблем школярів та студентської молоді, що стоять на катастрофічно низькому рівні знань, починаючи від елементарного читання і писання, а кінчаючи на інформації з інших ділянок загальної освіти серед підростаючого покоління.

Коли візьмемо до уваги, що всі засоби масової інформації побудовані на зацікавленні глядача, який приносить гроші, то станемо перед дилемою: що важливіше для пересічного американця, питання справедливого або несправедливого вироку О. Джей Симпсонові, чи питання рівня і якости освіти для власних дітей? А як будуть розуміти свої громадянські повинності теперішні діти та молодь, коли вони разом із батьками бачили цю дивну відвернену скалю важливости подій у засобах масової інформації? Одне може бути потішаючим, що вони напевно не слухали тих нудних для них новинок, а невідривно були прикуті до одного із численних телевізійних видовищ, у яких щохвилини когось стріляють, жорстоко б'ють, або доганяють зі швидкістю 150 миль на годину, де труп стелиться густо, а людське життя не має найменшої вартости. Такими програмами годують нас і наших дітей телевізійні станції мало не 24 години кожного дня, але чи лише такими? Недавно приглядалася я припадково на частину одної із улюблених серед глядачів певного інтелектуального рівня програми „ток шов". На ній ділилися досвідом дві представниці сексуальної меншини, які одверто говорили про своє „подружжя" та, що ще, на добавок, ділять спільно одного мужчину. Цей дивний куріоз був для мене вже зовсім незрозумілий, коли бачила ентузіястичну реакцію публіки, що складалася майже виключно з молоді шкільного віку. А скільки молоді того ж віку приглядалося цьому на домашньому екрані? А

(Закінчення на стор. 3)

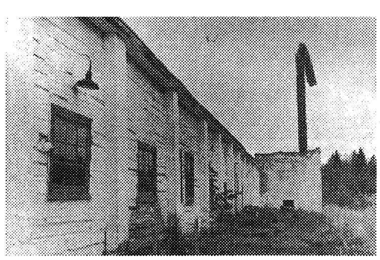
Валерій Павлов,
Київ

Урал, Кучіно, табір ч. 36

Значна частина українців Америки ставиться до всього, що зветься „російське", вельми упереджено. Інакше, мабуть, не могло й бути. Це зрозуміло кожному, хто хоч трохи цікавився нашою історією, крім більшости росіян, які, на жаль, переважно й нині вважають власну присутність щастям для будь-якого народу.

Але будьмо відверті: у наших слов'янських побратимів є не тільки „русская водка" та „русская баня". І слава Богу, далеко не всі вони належать до згаданої більшости. Перепоховання 1989 року в Києві, всупереч численним провокаціям, тлінних останків Василя Стуса, Юрія Литвина та Олекси Тихого перетворилось на велику демонстрацію сили українства і стало однією з найбільших наших перемог на шляху до свободи. Однак, мало хто знає, що перемоги цієї не було б, якби не самовіддана допомога корінних росіян-уральців: Юрія Бєлікова, Александра Міхайлова, Юрія Одеських, Валерія Сидорова, Микола Гусєва, Марини Черних...

Здавалося б, парадокс: адже саме на цій землі містився жорстокий „пермський трикутник" — політтабори ВС-389/35, ВС-389/36, ВС-389/37. Але парадокс, мабуть, закономірний. Не випадково ж тут, у Пермі, працює одна з найбільш діяльних у Росії організацій Товариства „Меморіял", і саме тут виникло таке явище, як музейно-архівний комплекс „Меморіял жертв політичних репресій". Ентузіязм кількох людей знайшов відгук майже масовий і несподівано потужну підтримку з боку осіб, які мають певні можливості — від нових підприємців (дехто з яких також устиг скуштувати таборів) до „червоних директорів" і самого губернатора. Комплекс включає в себе Меморіяльний та Дослідницький центри в Пермі, а також Музей історії політичних репресій і тоталітаризму в СССР, розташований на території дільниці особливого режиму колишнього табору „Пермь-36" у селі Кучіно Чусовського району. І хоча офіційне відкриття відбулося понад рік тому, розбудова музею триває. І ще парадокс: не хто інший, як переконані демократи старанно відновляють цю зону, прозвану „табором смерти", а от зруйновано її... за вказівкою КҐБ. Оператори кіногрупи, що знімала перипетії повернення на рідну землю праху наших героїв, двічі побували в покинутому 1987 року таборі й зафіксували на плівку багато подробиць. Ґорбачовські „перебудовники в цивільному" вирішили, що це вже занадто, і за кілька днів посеред розгорнутого бульдозерами

В'язниця (тюремний барак) зони особливого режиму табору „Пермь-36". Сьогодні там міститься меморіяльний музей.

майдану остався лише напіврозтягнутий місцевими колгоспниками тюремний барак.

Саме для того, щоб люди бачили й знали, що чекає на них в разі повернення тоталітаризму, тепер пильно відтворюється кожну деталю колишньої зони. На реставраційних роботах працювали добровольці з багатьох країн, у тому числі й ЗСА.

Але чому вирішено заснувати музей саме тут?

Уперше виправно-трудовий табір („ИТЛ N6") виник на цьому місці ще за глухих ґулаґівських часів 1946 року.

З 1972 року концтабір, званий уже „Пермь-36", став основним місцем ув'язнення сотень „політичних". Тут відбували кару майже всі репресовані лідери опору, в тому числі й Гельсінкських груп. Саме з метою остаточно знищити будь-яке вільнодумство й було створено — за „щасливих брежнєвських часів" — цілу групу пермських політтаборів. Відзначалася вона насамперед особливо суворою системою охорони. Там служили спеціяльно відібрані офіцери та прапорщики. Будь-які контакти з волею були виключені.

Режим ув'язнення в совєтських таборах був чотирьох типів: звичайний, посилений, судовий і особливий. „Політикам" давали щонайменше суворий...

„Участок особого режима ВС-389- 36/1", що почав діяти з 1982 року, був призначений для найзатятіших ворогів совєтської імперії. Вирок один і той самий: десять років таборів і п'ять заслання. Першу посилку чи передачу (5 кг. харчів обмеженого асортименту) можна було отримати тільки після відбуття половини терміну. В'язнів цілодобово тримали в камерах, але, на відміну від тюрем, змушували працювати у спеціяльних „робочих" камерах. В'язницю оточувало коло десятка охоронних систем, зон та огорож, включно з такою, наприклад, екзотикою, як інфрачервона сиґналізація. Навіть шмат неба, що його могли бачити „зеки" у глухих оббитих металом зрубах, іменованих прогулянковими двориками, було навхрест покраяне колючим дротом. Кожну нишком виплекану травинку чи квітку знищували наглядачі. Навколо в'язня продумано створювали похмурий чорно-сірий світ. Співкамерників добирали за принципом психологічної несумісности. Як тільки люди почали виявляти одне до одного симпатію й терпимість, їх старалися розкидати по різних камерах. Гнітюча атмосфера, провокації та сваволя тюремників, покарання карцером з приводу й без приводу — все спрямовувалося на знищення в'язня якщо не психічне, то фізичне. Саме таким було призначення цього супертабору для вибраних „особливо небезпечних рецидивістів". Це тут протягом неповного року фактично скоєно вбивства чотирьох українських правозахисників: Валерія Марченка, Юрія Литвина, Олекси Тихого, Василя Стуса.

„У совєтських політичних таборах українців ніколи не бувало менше 40 відсотків, а нерідко вони становили переважну більшість населення, — розповідає директор музейно-архівного комплексу Віктор Шмиров. — Барак особливого режиму збудовано спеціяльно для репресій проти гельсінкців. Але якщо москвичів, що здебільшого вперше були під судом, карали на суворому режимі того ж-таки 36-го табору, то українські правозахисники, що вже мали по 1-2 судження, потрапили саме сюди як 'особливо небезпечні рецидивісти'. Абсолютну більшість 'новоселів' становили члени Української Гельсінкської Групи".

Саме тому українцям приділено велику увагу в кожній виставці, що розгортаються у колишньому тюремному бараку.

Засновники музею не раз приїздили до Києва — консультувалися з колишніми в'язнями, збирали матеріяли для виставок. Член Гелсінкської Групи Василь Овсієнко, який відбув у Кучіно шість з половиною років, входить до Ради музею. Контакти з Україною дуже допомогли, зокрема, точно відтворити вигляд камер, деталів одягу, предметів побуту. А з Українською Рес-

(Закінчення на стор. 3)

НЕЗВАЖАЮЧИ НА ЗАКЛИКИ президента Билла Клінтона до співпраці обидвох партій, під час його виступу перед Конґресом минулого вівтірка, 4-го лютого, коли звітував про стан унії, республіканці вже наступного дня зіґнорували велику кількість його пропозицій та розпочали активну діяльність проти. Хоч цим разом добір слів є багато більш вишуканим, то приціл їх той самий — продовжувати політику останніх двох років. Зразу наступного дня республіканці в Сенаті винесли на порядок денний дискусію про конституційну поправку в справі збалянсовання державного бюджету. Щодо заклику схвалити до 4-го липня нові правила збирання фондів для передвиборчих кампаній, республіканці твердять, що було б доцільніше якби демократи притримувалися існуючих правил. Отже міжпартійне політикантство і міжусобиці тривають.

У СЕРЕДУ, 5-ГО ЛЮТОГО, два великі підприємства торгівлі цінними паперами Морґан Стенлі та Дін Вітер, Дісковер повідомили про своє об'єднання, що в результаті створить одну з найбільших цього роду установ. Якщо все буде затверджено, то нове підприємство управлятиме цінними паперами вартости 270 блн. дол. і напевно спонукає не одне менше підприємство до злуки. Обидва підприємства не передбачають будь-яких зменшень серед працівників.

У СЕРЕДУ, 5-ГО ЛЮТОГО, три найбільші швайцарські банки повідомили, що створюють „гуманітарний фонд для жертв голокосту" з початковим вкладом 70 млн. дол. Це результат кількамісячних намагань і тиску зі сторони американських жидівських організацій, котрі погрожували від себе та деяких нюйоркських установ санкціями проти швайцарських банків. Такі засоби могли б сколихнути цілою економікою Швайцарії та ще більше пошкодити світовій репутації її банків. У заяві банків сказано: „ми віримо, що цей наш почин відкриє шлях швайцарському урядові, швайцарському бизнесові і фінансовій індустрії та жидівським організаціям співпрацювати щоб найти справедливу та достатню розв'язку цього спірного питання".

ЗГОЛОДНІЛІ НА ВАЛЮТУ російські ядерні установи плянують продати два ядерні реактори Індії, проти чого гостро зареаґували ЗСА, котрі переконують Росію цього не робити, бо це буде переступленням домовлень з 1992 року між постачальниками ядерного обладнання та крім того пошкодить міжнародним заходам припинити розповсюдження ядерної зброї. Одначе російська ядерна індустрія не хоче дати переконатися і твердить, що ці продажі є конечними для того щоб Росія могла втримати свою ядерну програму, бо вже тепер інженери цілими місяцями не отримують платень за працю.

ЗАМІСТЬ ТОГО ЩОБ ВИХОДИТИ зі своєю версією державного бюджету, провід Республіканської партії в Конґресі пропонує Урядові президента Билла Клінтона і конґресовим демократам домовитись і узгіднити загальні рамці державного бюджету для ліквідації дефіциту, а вже тоді братися до розгляду поодиноких пропозицій. Чи про це вдасться домовитися, на думку аналітиків, важко спекулювати, але Президент прийняв запросини керівника сенатської більшости сен. Трента Лотта з Міссіссіппі прийти на розмови в цій справі до Капітолю. Зустріч заплянована на вівторок, 11-го лютого.

Д-ра П. Демуса вітаємо з 80-літтям

Д-р П. Демус.

У грудні минулого року сповнилось 80 літ з дня народження одного з найстарших провідників українського лікарського руху в Чикаґо, провідну постать у національно-громадському житті української чикаґської спільноти — доктора Пилипа Демуса, уродженця Яворівщини. За понад 40 років своєї лікарської практики, став він одним з найщедріших меценатів тут в Америці і в Україні. А ось короткосхоплена сильветка нашого ювілята: член, а відтак довголітній голова Українського Лікарського Т-ва Північної Америки (УАТПА).

На лікарському з'їзді 1986 року у Філядельфії відзначений почесною грамотою УЛТПА.

Був організатором медичних курсів для лікарів-вакаціонерів в селі УНСоюзу, членом Культурного Осередку у Вінніпеґу, Українського Інституту Модерного Мистецтва, Управи Українського Національного Музею, членом-прихильником НТШ, представником Гарвардського проєкту в Чикаґо. Меценат і щедрий жертводавець на українські культурні і церковні цілі: фінансував будову церкви і культурного осередку при парафії свв. Володимира і Ольги, був фундатором пам'ятного хреста з нагоди тисячоліття хрищення України, Інституту Модерного Мистецтва, фінансував будову Культурного Осередку і пам'ятника Шевченкові в Придентополіті (Бразилія). Автор низки статей у „Свободі" з життя і діяльности УЛТПА, дописів про Еспанію, українців у Бразилії, музей у Мілкові і т. ін., часто виступав з цікавими і змістовними доповідями перед земляками про свої кількакратні подорожі в Україну і свої активні контакти з її деякими діячами. Одружений з Володимирою Когут, фармацевткою, авторкою трьох збірок поезій. Мають синів: Андрія, Костянтина, Маріяна і Марка.

На дальші здорові і творчі літа, дорогий ювіляте!

Мирослав Семчишин

В пам'ять З. Раковської

В болючу річницю смерти нашої дорогої приятельки і співробітниці св. пам'яті Зіни Раковсь-кої, яка відійшла від нас 31-го січня 1996 року. Здається, щойно вчора покійна була з нами, ділилась не тільки своїм особистим пережиттям, а найголовніше була в неї материнська любов до сиріт в Україні.

Покійна Зіна відійшла, залишила не тільки красу природи, а найголовніше залишила в смутку свого улюбленого мужа Ігоря, з яким прожила гарні роки, також залишила дітей і внуків якими любувалась, виховала їх на чесних громадян і патріотів.

Покійна Зіна була спокійної вдачі, любила не тільки свою родину, але також любила Україну, яка для неї була дорогою. Покійна ніким не погорджувала, кожному співчувала, працювала в кількох громадських і гуманітарних установах, а найважнішою працею була в неї допомога сиротам в Україні, бо сама залишилась сиротою ще за молодих літ.

Товариство Допомоги Сиротам в Україні втратило не тільки приятельку сиріт, а також дорадницю організації. Зіна, вже будучи хворою, завжди телефонувала, дораджувала в праці допомоги, а перед смертю поїхала в Україну, щоби стрінути сиріт і з ними говорити, бо для неї їх доля була дорогою.

Покійна не тільки зорганізувала багато спонзорів, але і зааґанжувала цілу свою родину, що стала спонзорами. Зіну знали не тільки в Ню Йорку, в цілій Америці, а також і в Україні, доказом і подяка суспільства, що на похороні З. Раковської велику суму грошей люди зложили на допомогу сиротам в Україні.

Зіна відійшла від нас тілом, але душа її з нами. Вона дає нам сили і витривалости в дальшій праці на допомогу сиротам. Молимо Всевишнього, щоби прийняв душу покійної до „Лона Праведних", бо на це вона собі заслужила.

За Управу Товариства Допомоги Сиротам в Україні

Марія Йовик, голова.

В. Черномирдін...

(Закінчення зі стор. 1)

На запити про здоров'я Б. Єльцина та його прямої участи в керуванні державою, кореспондентам було сказано, що російський президент є в курсі всіх справ і керує державним апаратом. Крім того підкреслено і те, що В. Черномирдін має великі повновласті для обговорення згаданих попередньо спірних питань, котрі напевно також будуть порушені і на зустрічі В. Черномирдіна з президентом Б. Клінтоном.

ЗСА намагаються всі розбіжності щодо НАТО і безпеки Европи полагодити перед вершинною зустріччю країн-членів НАТО, що заплянована на липень і де будуть проголошені новоприйняті країни.

Президент України...

(Закінчення зі стор. 1)

Голова Нинжньогірської районної державної адміністрації Жорж Ковальов виступив проти діяльности Верховної Ради Криму на професійній основі. Гострій критиці піддали діяльність кримського парляменту і інші промовці. Всі вони відповідальність за сьогоднішні кризові явища в політиці й економіці Криму покладають на Верховну Раду Криму.

Спектр пропозицій учасників зустрічі був доволі широкий: від підпорядкування кримського уряду Кабінетові Міністрів України до розв'язання Верховної Ради АРК.

Президент України наголосив, що діятиме тільки в межах Конституції. "Ситуація на півострові дуже складна, але не можна її змінювати шляхом порушення Конституції",— пояснив Л. Кучма. Він доручив міністрові освіти Сергієві Головатому підготувати і подати на розгляд Верховної Ради законопроєкти щодо Верховної Ради та Ради Міністрів Криму.

В той самий час у Симферополі відбулося надзвичайне засідання сесії кримського парляменту, на якому депутати засудили дії голови кримського уряду Аркадія Демиденка, який "звернувся до керівників місцевих рад півострова з проханням висловити недовір'я Верховній Раді Криму". Кримські парляментаристи в свою чергу ухвалили звернення до Президента Кучми із закликом погодитися на резиґнацію А. Демиденка. Його діяльність вони оцінили як незадовільну і таку, що вийшла за межі його компетенції.

Кримський парлямент ухвалив уже третю постанову про Раду Міністрів Криму і знову підтвердив намір домогтися резиґнації А. Демиденка. Цього разу його звинуватили у спробі вирішити правні питання політичним шляхом. Депутати засудили проведену Демиденком нараду з керівниками міських і районних адміністрацій півострова, на яких він запропонував їм провести сесії місцевих рад з оцінкою рішень кримського парляменту. Ухвалено також закон про Раду Міністрів АРК, у якому закріплено положення, що голову уряду призначає кримський парлямент за погодженням з Президентом України. Кандидатуру на голову кримського уряду представляє Президентові України голова кримського парляменту.

Квапливість, з якою затверджувався цей акт пояснюється тим, що Президент Л. Кучма доручив спеціяльній комісії підготувати проєкт закону України про кримський уряд.

Кримські парляментаристи звернулися також до Верховної Ради Украї-ни зі скаргою на Раду Мі-ністрів Криму, яка "намагається перерозподілити уповноваження між гілками влади на свою користь". На адресу генерального прокурора України депутати Криму надіслали вимогу перевірити діяльність кримського уряду.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

тому наше питання на початку короткої розмови торкалося його вражень із зустрічі з американсь-ким світом та як прийняв він ці спільні наради.

— Семінар був цікавий — відповідає С. Тиґіпко зразу — але... там не запало багато важливих рішень. Знаєте, ми на Україні більше раціональні, як американці, ми хочемо говорити ділово, а не оглядати хмаросяги, чи вести товариські балачки при обіді.

— Але мусите знати, це в ЗСА прийнятий загально звичай, що при товариських зустрічах у легкій формі розпочинається навіть дуже поважні бизнесові чи іншого роду зв'язки, які відтак продовжується вже у конкретний спосіб. Нам спершу було також важко до того привикнути, — стараюся вияснити „новикові" на американській землі.

— Бачите, я ділова людина і по діловому думаю. Для мене важливе питання як знайти партнерів до бизнесу безпосередньо, а не ходити по міністерствах. Міністерство не може рішати про заключення бизнесу чи співпрацю підприємств, а вони мусять самі це робити. Ми мусимо бути більше ділові в тих справах, інакше не можемо впливати на розвиток економіки України.

— Знаю із репортажу в „Файненшал Таймс", що ви президент Приватного Банку в Дніпропетровському від початку його існування. Чи можете сказати дещо про його генезу?

— Я розпочав працю над тим перед п'яти роками на різних зразках, розуміється західніх. Сьогодні маємо вже чотири филії і, як знаєте з репортажу, розростаємося.

— Чи може тому, що маєте підтримку Президента Л. Кучми, бо, як пише Меттю Камінскі, сам Президент є клієнтом вашого банку?

— Це правда, але для мене на першому місці стоїть діловість. Тому я підтримую Президента. Якщо б він не був із Дніпропетровського, а зі Львова, але добре і ділово виконував свої завдання, я б підтримував його так само, як тепер. А втім я такої думки, що треба співпрацювати зі всіми, які дають підтрим-ку для здобуття еконо-мічної незалежности. То-му уважаю, що треба співпрацювати з Росією на економічному відтинку. Моя особиста думка є, що для України було б краще, як би працівники думали спершу за свою сім'ю, відтак за підприємство, в якому працюють. Це ніяк не відштовхує патріотизму, але дає запоруку, що економіка України розвивалася б правильно.

— Цікаво почути вашу думку, так відмінну від тих, які звичайно чуємо. Знаю, що ваш час дуже обмежений. Скажіть ще на закінчення, як це сталося, що ви попали до УНС так зовсім несподівано?

— Сьогодні один день, що наші американські господарі показують нам Ню Йорк. Це вони вияснили, що тут недалеко бизнесового дистрикту існує українська будівля та в ній міститься українська забезпеченева установа. І нам цікаво було побачити та зайти до вас.

— Надіюся, що після цього першого короткого перебування, ви ще приїдете на довше до нас.

— Я також бажаю цього. Хочеться придивитися до способу праці в банках тут та може і дещо перенести до себе. Ми ж бо ростемо.

Про те, що...

(Закінчення зі стор. 2)

скільки молоді, замість подібного видовища, читає книжки і принаймні знає хто був Гемінґвей, Шекспір, Сінклер, чи взагалі має приємність від читання, навик якого приходить до неї так пізно і з такими труднощами? Зате це покоління приречене від наймолодших років на жорстокі видовища і на оглушуючу та оглуплюючу стресивну музику, що виривається з авт потужними голосниками і виховує людей фізично глухих?

Щойно тепер почали всі чинники бити на сполох, що освіта і виховання нового покоління є під загрозою, перебуває у дуже невідрадному становищі і з тим „треба щось робити". Про це і говорив президент Клінтон, поставивши нарешті „попереду воза" виховання наступного покоління. Але хто слухав його плянів, коли всі були зайняті вироком О. Джей Симпсона — того спрепарованого тележурналістами „героя" Америки? А те, що люди бачать і чують, кричить так голосно, що все інше невідчутне.

ПС. Дорогі читачі О-КИ із ЗСА! Чи треба вам пригадати, що у вас є діти або внуки у доростаючому віці, які не живуть під скляним кльошем, а в активному серці американських щоденних впливів? Чи ви можете спокійно залишатися під непрозорою покришкою того, що як „очі не бачать, вуха не чують — то мене не болить?"

О-КА

Урал, Кучіно...

(Закінчення зі стор. 2)

публіканською Партією — „партією репресованих" — навіть укладено угоду про співпрацю. Неабияк знадобилася й колишня табірна пилорама. Коли її вдалося відремонтувати, це дало можливість не тільки самим виконувати роботи, пов'язані з лісоматеріялами, а й заробляти гроші на дальше будівництво. Однак, вирішальним фактором все ж стало подвижництво людей, що цілком віддалися благородній справі творення музею, рішуче змінивши своє попереднє життя. Це історик Віктор Шмиров, філософ Михаїл Черепанов, журналіст Александр Калих, інженер Вячеслав Ворошкін, фотограф Вячеслав Зиков. Варто зауважити, що від уряду Російської Федерації жодної фінансової допомоги досі не було. Зате у віддання Меморіяльного музею цілком перейшла й велика територія суворого режиму, де після 1987 року містився психоневрологічний інтернат. Там збереглося багато споруд. Художник Александр Баженов з Петербурґу, що здійснював музейний проєкт на Соловках, запропонував оригінальне втілення образу поступового розвалу тоталітарної системи — у символічних залишках табірної архітектури.

Науковці закладу створили базу даних „В'язні Пермських політтаборів 1972-1991 років", що є частиною майбутньої картотеки жертв політичних репресій в СССР. Опрацьовують теми, пов'язані з виставками: „Національні рухи в СССР", „Гельсінкський рух і репресії проти гельсінкців", „Політв'язні дільниці особливого режиму" тощо. Окремі дослідження підтримав міжнародний фонд „Культурна ініціятива", спеціяльний ґрент для праці в архівах ЗСА виділили Міжнародний центр Вудро Вілсона та Інституту Кеннана (Вашінґтон). Восени минулого року на базі музею відбулася вже п'ята міжнародна наукова конференція. Темою її став опір тоталітарній системі в Росії (СССР) протягом 1917-91 років. До складу української делеґації входили колишній політв'язень Василь Овсієнко, син Олекси Тихого Володимир зі своїми синами Антоном та Юрієм, історик Ярослав Тинченко, журналісти Вахтанґ Кіпіані та автор цих рядків.

Очевидно, подібні центри мають бути в кожному суспільстві. І відчайдушні намагання Василя Овсієнка створити Музей політв'язня в Києві — майже самотужки, без грошей і підтримки, — скорше чи пізніше дадуть результат. (Приміщення вже є). Але і єдиний поки що на теренах колишнього Союзу Меморіяльний музей історії політичних репресій і тоталітаризму в недавній колонії для „особливо небезпечних державних злочинців" потрібний не тільки росіянам. Він потрібний усім. Як пересторога. Бо саме наша нерішучість у викоріненні комунізму довела українську державу до нинішнього жебрацького стану. Розуміння того, що комуністична ідеологія — не що інше, як фальшивий міт, за яким насправді криється жорстокий терор, мусить утвердитися в свідомості людей. Тільки тоді демократичні вартості по-справжньому ввійдуть в суспільне життя України.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ПОДІЇ

КОНЦЕРТ В СЕРІЇ „МУЗИКА В ІНСТИТУТІ"

Ню Йорк. — Український Інститут Америки, 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку, влаштовує концерт родини Крисів. Звучатимуть твори Й. С. Баха, В. Губи, А. Двожака та інших композитопрів. Виконавці: О. Криса та П. Криса — скрипка, Р. Левіс-Криса — віольончеля і Т. Чекіна — фортепіяно. Концерт відбудеться у суботу, 15-го лютого, початок о год. 8-ій вечора.

У СОРОКОВИЙ БОЛЮЧИЙ ДЕНЬ відходу у вічність нашої найдорожчої і незабутньої МАМИ, БАБЦІ і СЕСТРИ

бл. п.

ЛЮДМИЛИ ПОЧИНОК

з родини МАКАРЕНКО

буде відслужена ПАНАХИДА в неділю 9-го лютого 1997 р. о год. 11-ій ранку в українській православній катедрі св. Володимира у Філядельфії, Па.

Прошу в цей день згадати покійну у своїх молитвах.

В глибокому смутку РОДИНА

В ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого незабутнього МУЖА, БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

проф.

ВОЛОДИМИРА ЯРОСЛАВА СТАСИШИНА

буде відслужена заупокійна СЛУЖБА БОЖА в понеділок 24-го лютого 1997 р. о год. 8-ій рано в церкві св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, Конн.

Просимо всіх приятелів і знайомих згадати бл. п. Володимира у своїх святих молитвах.

дружина — СТЕФАНІЯ СТАСИШИН
сестра — ГАЛИНА БАЛАНДЮК
сестрінки — ЛЯЛЯ і ХРИСТИНА

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 6-го лютого 1997 р. відійшов у вічність на 99-му році життя наш БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

МУСІЙ ФЕСАК

ПАНАХИДА відправиться в п'ятницю 7-го лютого о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу 8-го лютого о год. 9-ій ранку з того ж самого похоронного заведення до Церкви-Пам'ятника в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де відправиться Заупокійна Служба Божа о год. 11-ій ранку, а відтак на цвинтар св. Андрія.

У глибокому смутку:
сини — ПЕТРО, ПАВЛО, БОРИС з родинами
доньки — НАСТЯ ФУРМАНЕЦЬ і ОЛЕНА ПІДГОРЕЦЬКА з родинами.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 6-го лютого 1997 р. відійшов у вічність найдорожчий БАТЬКО

бл. п.

ЙОСИФ СОЗАНСЬКИЙ

нар. 15-го квітня 1923 р. в Бережанах, Україна.

ВІДВІДИНИ в понеділок 10-го лютого від год. 2-4-ої по пол. і від 7-9-ої веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПАНАХИДА в понеділок о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН у вівторок 11-го лютого о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку Н. Дж.

Залишив у смутку:
дочку — ІРЕНУ СОЗАНСЬКУ.

Вічна йому пам'ять!

РЕЧНИК ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ Націй повідомив, що у вівторок, 4-го лютого, таджицькі повстанці полонили чотирьох військових спостерігачів ООН. Ними є два швайцарці, один австрієк і один українець — їх полонено разом з місцевим перекладачем, боєвиками повстанського таджицького провідника Різвона Сайдова. Повстанці домагаються безпечного переходу своїх членів з Афганістану до Таджикістану.

ЛЬВІВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ ШАХОВИЙ ТУРНІР ПАМ'ЯТІ ПРОФ. С. ПОПЕЛЯ

Ґросмайстер Андрій Максименко завоював перше місце у міжнародному шаховому турнірі, присвяченому пам'яті проф. С. Попеля, який закінчився 7-го грудня 1996 року у Львові. 27-літній Максименко, який 1991 року став останнім чемпіоном серед студентів загибаючого Совєтського Союзу, а 1994 році здобув звання міжнародного ґросмайстра, осягнув 6 1/2 точок з 9-ти можливих в круговому турнірі з участю 6-ти українських та 4-ох закордонних шахістів. Він випередив на пів точки 44-літнього Львівського ґросмайстра Олега Романишина, колишнього учасника кандидатських матчів на мистецтво світу та переможця понад 20-ти міжнародних турнірів. Третє місце — з 5 1/2 точками здобув ще один ґросмайстер пляди шахових зірок Львова — Адріян Михальчишин, який не тільки назбирав багато турнірових успіхів, але також має теоретичні тренерські та організаційні досягнення. Успіх господарів був заслужений і закономірний в змаганнях в честь колишнього чемпіона Львова. В 1930-их і 40-их роках проф. С. Попель був найкращим шахістом західньої України, захищав честь Львова в дружинових чемпіонатах Польщі та переміг у змаганнях передових українських шахістів у Самборі в 1943 році, в Сяноку в 1944 році.

Після повоєнної еміґрації проф. С. Попель жив у Франції, де став тричі (в 1951, 1953 і 1954 роках) чемпіоном Парижу та був тренером найкращої французької шахістки тих часів Ф. Шо де Сілан. В 1956 році він переселився до ЗСА до міста Фарґо, Північна Дакота, де викладав на університеті. Продовжував свою шахову діяльність та виграв чемпіонати стейтів Мишиґен, Міннесота, Іллиной, Небраска та Північна Дакота. В одній партії на відкритому чемпіонаті ЗСА в 1956 році навіть зремісував з найбільшим генієм американських шахів, чемпіоном світу Боббі Фішером. У 80-их роках, уже на емеритурі, проф. С. Попель продовжував змагатися в американських та українських турнірах. У своїх 70-их роках він користувався загальною повагою в шахових колах та нераз був найстаршим учасником в даних турнірах. Все зі своєю файочкою з бадьорим та мудрим словом, він спацерував по турнірових залях, немов патріярх. Не насичений формальними партіями, український професор вербував братівшахістів на товариські бліц-змагання за малі ставки. Звичайно він перемагав шахістів менш ніж половину його віку. На жаль, ця магнестична постать українських шахів відійшла від нас. Проф. С. Попель помер у 1987 році на 81 році життя.

Для мене, вихованого в американській шаховій школі, де відкриття турнірів складається з швидкого шукання — по анонімних кімнатах холодних готелів — за своєю шаховою дошкою, а закриття (в разі успішного результату) врученням чека-нагороди, тепла гостинність Львівської Шахової Школи зробила велике враження. Турнір відбувся в імпозантній залі Палати Шахівця — ґрандіозній структурі, збудованій за часів Австро-Угорської імперії понад 100 років тому. Церемонії відкриття та закриття турніру включували музичні виступи чарівних хорів та народних артистів України. На відкриттю слово мав старенький львів'янин, друг проф. С. Попеля ще з-передвоєнних часів. Мені, як єдиному учасникові турніру, який мав змогу сідати за шаховий столик з незабутнім професором, та як представникові діяспорних шахів, були створені дуже сприятливі умови життя-буття на час турніру. За це належиться тепла подяка організаторам турніру, очоленим ґросмайстром А. Михальчишином, президентом Львівської Шахової Федерації, та О. Боднареві, директорові Львівського Шахового Клюбу. На відкритті турніру, як прийнято, відбулося льосування для установлення розкладу суперників кожного учасника. Цим разом карточки з порядковими числами учасників були заховані в примірниках книжки д-ра О. Поповича „Партії та розповіді шахіста з Америки". Цей унікальний твір, який учасники одержали „гарячий" з друкарні, був ще одним ланцюжком цього турніру між шаховою Україною та діяспорою.

Автор народився в Україні, перші свої шахові кроки робив в скитальському таборі в Німеччині і став передовим шахістом української діяспори та брав участь у закритому чемпіонаті ЗСА. Д-р О. Попович також має великі заслуги на українській організаційній ниві, довгі роки він служить ланковим шахів УСВТ „Ч. Січ" та УСЦАК. Книга містить розповіді — часто дотепні — *про шахових „ґрандів"* та партії з ними. Д-р О. Попович зустрічався за шахівницею з геніями нашої старовинної гри — колишніми чемпіонами світу, росіянином Спаським та американцем Фішером. Для спеціялістів книга цікава та корисна через численні теоретичні новини, які цей українсько-американський чемпіон придумав у своїх улюблених дебютах, спеціяльно в своєму „фірмовому" королівському ґамбіті. Хоча О. Попович здобув свій докторат з хемії, в американському шаховому світі він є знаний як визначний науковець вужчої дисципліни — теорії дебютів. Для учасників турніру у Львові ця книжка, яка заслуговує на ширший розголос, була милою несподіванкою.

Участь у турнірі такої кляси була небуденною подією у моєму шаховому житті. Була честь змагатися з такими ґросмайстрами як Романишин та Михальчишин, яких я під час довгих років залізної завіси знав тільки з партій у шахових книжках та журналах. Ця унікальна нагода змагатися з „українськими українцями" закінчилася для мене її унікальним результатом — всі партії програв та опинився на самому дні турнірової табелі. Безперечно, головна причина мого „нуля" — висока кляса суперників, які були де факто вихованці могутньої шахової школи. Тут кожний мав високий рівень шахової культури та вміння, ніхто не підставляв фіґури під биття в комплікаціях, ніхто не втратив голову, коли на їхньому годиннику лишалося по кілька хвилин, як це часто буває в американських турнірах. Все ж таки в деяких партіях я стояв краще, або рівно, але тоді все опускав у останній годині гри. Тут, можливо, причинився вік — я був другим найстаршим учасником турніру, а стара голова вже не так швидко у точно калькулює варіянти.

І на закінчення треба висловити теплу подяку усім жертводавцям з діяспори, що підтримали цей турнір. Хоча збірна шахового Львова могла б сміло змагатися зі збірною ЗСА, їхні організаційні ресурси скромні.

Пожертви з Америки та кілька з Европи уможливили організацію цього турніру та уфундували грошеві нагороди для першої „п'ятки". Крім індивідуальних пожертв українських громадян з Баффало, Ню Гейвену та Філядельфії, значні суми жертвували: УАЦАК з Фонду Відродження Спорту в Україні — 1000 дол., УСО „Тризуб" — 800 дол., Шаховий Клюб ім. проф. С. Попеля в Баффало — 335 дол., Фирст секюріті сейвінґс банк, Філядельфія — 250 дол., Церква св. о. Миколая в Баффало — 100 дол. Всім жертводавцям щире українське спасибі.

Борис Бачинський
Майстер ФІДЕ

Без української мови і книжки – не буде й української дитини!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

КИЇВСЬКЕ „ДИНАМО" РОЗПОЧАЛО НОВУ ФАЗУ ПІДГОТОВИ ДО СЕЗОНУ

Згідно з радієвими і пресовими повідомленнями, лідер Професійної Футбольної Ліґи України київське „Динамо" 16-го грудня 1996 року розпочало нову фазу підготови до другої половини сезону. Нова фаза наступила тому, що, як ми вже згадували в „Спортових Вістях" „Свободи" раніше, на чолі тієї уславленої дружини став новий склад тренерів. На місце Йожефа Сабо прийшов Валерій Лобановський, який повернувся з контрактової праці з арабської країни. На своїх співробітників Лобановський покликав таких тренерів: А. Пузача, В. Зуєва, А. Дем'яненка та тренера воротарів М. Михайлова. Усі колишні змагуни „Динамо".

Перших кілька днів в науково-методичному центрі футболісти здавали проби... 27 футболістів змагаються за вхід до складу першої дружини. Ті, які не пройдуть проби, ввійдуть правдоподібно до резерви, інші відійдуть до складів інших футбольних клюбів в Україні і за кордоном.

Згадані проби визначають психо-фізіологічні інформативні характеристики змагунів. Це своєрідний „карт-бляпш" від футболістів тренерові. Футболісти мають здати шість проб, а для деб'ютантів дружини — додатковий на інтелект. Сучасний футбол потребує великих знань, саме це і намагаються відразу довести змагунам нові тренери „Динамо". На запит кореспондента одного з тренерів, як плянують вони виступити в сезоні 1997 року, він відповів: — „Головне для нас чемпіонат України, будемо намагатися залишитись на тому місці, яке посідаємо, тобто на першому. Більшість наших футболістів візьме участь в елімінаційних іграх чемпіонату світу, тому їх готовність повинна відповідати рівневі збірної, над цим і будемо працювати. Перші проби показали, що дружина готова до запропонованих навантажень і знаходиться в досить непоганому функціональному стані після перерви".

Ю. Лавренчук і В. Загороднюк чемпіонами України

В цей час, як популярна досі в ЗСА олімпійська чемпіонка Оксана Баюл дійшла до „нікудизму", завдаючи собі і українській громаді немало сорому, в Україні, а пізніше в Европі пройшли змагання фіґуристів за звання чемпіонів.

В Одесі зібралися всі найкращі фіґуристи України, які виборювали кращі місця, що їх зайняли в жіночій групі: 1. Ю. Лавренчук, 2. О. Ляшенко, 3. Г. Нещерет (усі з Києва). В групі чоловіків: 1. В. Загороднюк (Одеса), 2. Є. Плюта (Київ), 3. Д. Дмитренко (Київ). В змаганнях пар: 1. О. Білоусовська—С. Морозов (Київ), 2. Є. Філоненко — І. Марченко (Дніпропетровське), 3. Є. Обертас — Д. Паламарчук (Дніпропетровське). Спортові танці: 1. І. Романова — І. Ярошенко (Київ), 2. Н. Гудіна — В. Куркудим (Одеса), 3. О. Грушина — Р. Гончаров (Одеса).

Вже відбулися змагання за чемпіонат Европи жіночої групи. Приємно, що в першій трійці міцно закріпилася чемпіонка України Юлія Лавренчук, яку випередили репрезентантки Росії і Мадярщини. На шостому місці, що теж ще почесно, опинилася віцечемпіонка України О. Ляшенко.

О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

АННА КРУК член УНС Відд. 301-го Т-ва ім. Дмитра Вітовського в Чикаґо, Ілл. померла 16-го серпня 1996 р. на 82-му році життя. Нар. 1913 року в Брукліні, Н.Й. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку чоловіка Івана та дальшу родину. Похорон відбувся 21-го серпня 1996 р. в крематорії Кірбич Такер в Мавнтин Гом Парк.
Вічна Їй Пам'ять!

Петро Врублівський, секр.

ОЛЬГА БРОКЕРТ член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. померла 26-го серпня 1996 року на 97-му році життя. Нар. 1899 року в Одесі, Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишишила у смутку сина Володимира і Павла з родинами, внуків Олександра й Ірену Брокерт та Віру Тіздал, правнука Тому Брокерта. Похорон відбувся в Гайліґенстадт. Німеччина.
Вічна Їй Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

АГАФІЯ ОЛЬХОВИЙ член УНС Відд. 364-го Т-ва ім. св. Василія в Клівленді, Огайо померла 2-го жовтня 1996 року на 100-му році життя. Нар. 24-го березня 1896 року в Дахнові, Україна. Залишила у смутку дітей Филипа мол., Елсі О. Маскател і Вероніку, внуків: Ралфа Мускател, Марію О. Сперо і Ніка Ольхового мол. Похорон відбувся 6-го серпня 1996 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Владика, секр.

ВОЛОДИМИР ҐІЗА член УНС Відд. 409-го Т-ва св. Івана в Данмор, Па. помер 26-го серпня 1996 року на 86-му році життя. Нар. 11-го січня 1910 року в Джессоп, Па. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Гелен, племінників і племінниць.. Похорон відбувся 28-го серпня 1996 року на греко-католицькому цвинтарі Святого Духа в Джессап, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Дженет Г. Боленд, секр.

ПАРАСКА ГУСАК член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла на 93-му році життя. Нар. 1902 року в Україні. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку сина Василя з сім'єю, внуками, дочку Євгенію з чоловіком Петром і далеку родину на Україні. Похорон відбувся 12-го жовтня 1996 року на укр. цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Анна Перун, секр.

❊ ПОСЛУГИ ❊

❊ ПРАЦЯ ❊

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊